

Hebben wij inderdaad goed gekozen! Behalve dan dat kanaal door Walcheren. Dat noemen wij voortaan 'het kanaal door walgelig'. Walcheren is ongetwijfeld een prachtig eiland, maar de bruggen over het kanaal zijn de traagste die we ooit hebben meegemaakt! En dan wil Den Haag nog spitsluitingen gaan invoeren voor pleziervaartuigen, GROM!

De auto's moeten zolang wachten voor die mensen die met vakantie zijn, is de redenatie. En waarom moeten wij op het water dan wachten op al die caravans, auto's met fietsen, aanhangers enzovoorts terwijl ook die mensen met vakantie zijn? Mogen die de brug niet meer over! Ik zou hier een column aan kunnen wijden. Misschien doe ik dat wel en stuur het op naar de bladen. Zo'n kromme redenatie!

Op dat kanaal zijn allang spitsluitingen en dergelijke. Twintig minuten wachten voor de stationsbrug van Middelburg om vervolgens drie kwartier tussen deze brug en de brug op vijftig meter erna opgesloten te liggen. De overige drie bruggen draaien iets vlotter (met nadruk op 'iets'). De sluis van Vlissingen ziet zoveel bootjes verzameld dat er meteen geswitcht wordt naar de grote sluis. Complimenten!

De Westerschelde op. Eindelijk weer water waar de Markiezin een beetje ruimte heeft. Het gaat gelijk zo lekker, het kruisen, dat we doorstomen naar Zeebrugge. Buitenland bereikt! Het weer gaat wat meer meewerken. Dat wil zeggen het waait wat minder hard en het is droog! Zelfs zo nu en dan de zon die het leven op het water vriendelijk toeschijnt. We bereiken Nieuwpoort. Er zijn een paar klusjes te doen en de Tour de France komt hier door. Niet dat wij erg geïnteresseerd zijn in de wielersport, maar als je er toch bent ga je kijken naar de doorkomst. Ik weet nu dat er vele malen meer auto's, busjes en motoren rijden dan er renners zijn. Een filmpje wat ik met mijn mobiel maak duurt één minuut en daarvan is het peloton ongeveer 12 seconden in beeld. Best geinig om eens mee te maken.

De oversteek naar Engeland komt in beeld. Zou het dan toch nog gaan lukken? We zijn al ruim twee weken onderweg. De weerkaarten geven aan dat we het beste eerst nog Duinkerken kunnen aan doen en de dag erna oversteken. Dan hebben we het bezeild. We trappen er met open ogen in! Eerst Dunkerque. Dan blijkt de wind naar NW te draaien en dat is precies de richting die wij volgen naar Ramsgate. Vette pech (voor de kabouters)! Vooruit, dan maar grotendeels op de motor. We willen persé naar de overkant! Én we gaan ook. Én we halen het. Én we verbazen ons over het fenomeen 'een TSS oversteken is moeilijk'. Het ligt vast aan ons, maar de paar zeeschepen die er varen komen niet bepaald in onze buurt. We blijven uiteraard alert, maar helemaal begrijpen waarom er zo moeilijk over gedaan wordt doen we niet. De Maasmond is drukker (en nog steeds een kwestie van even goed opletten, uitpeilen en dan is er niets aan het handje). We zijn in Engeland!!!! In plaats van deze eerste oversteek glorieus te vieren, zijn we kennelijk zo moe dat we er een ruzietje tegenaan gooien. Hoe standaard!

Regen, tegenwind, nog meer wind, maar toch.... Engeland! --- Deel II ---

Geschreven door Ger Wouters

woensdag 25 juli 2007 01:00 - Laatst aangepast zondag 20 april 2008 19:19

We spelen hier een paar dagen voor toerist. De cultuur hebben we op Schokland (vlak voor vertrek) gehad. We slenteren door het stadje met typische engelse huizen. Eten in een pub. Komen er nogal laat achter dat er een uur tijdverschil is. Vinden een stukje nostalgie terug in het weer eens moeten rekenen met vreemde valuta. Kortom, we vermaken ons prima!